

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 485/2019
16.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролјуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због три кривична дела примање мита из члана 367. став 6. у вези става 2. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Зорана Савелића, адвоката Сретена Миловановића и адвоката Драгана Субашића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу 2К. бр. 99/14 од 07.05.2018. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж. 1. бр. 974/18 од 03.12.2018. године, у седници већа одржаној 16.05.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Савелића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу 2К. бр. 99/14 од 07.05.2018. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж. 1. бр. 974/18 од 03.12.2018. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ као неблаговремени захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Сретена Миловановића и адвоката Драгана Субашића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу 2К. бр. 99/14 од 07.05.2018. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж. 1. бр. 974/18 од 03.12.2018. године

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу 2К. бр. 99/14 од 07.05.2018. године окривљени АА, поред осталих, оглашен је кривим због извршења три кривична дела примање мита из члана 367. став 6. КЗ у вези става 2. КЗ. Након утврђивања појединачних казни за свако кривично дело, применом одредбе члана 60. КЗ, осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од две године и четири месеца, коју ће издржати по правноснажности пресуде, у коју му се урачунава и време проведено у притвору почев од 27.12.2013. године, до 30.01.2014. године као и на новчану казну у износу од 400.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, а уколико не плати иста ће му се заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. На основу одредбе члана 91. и 92. КЗ од окривљеног

АА је одузета противправна имовинска корист у износу од 600 евра у динарској противвредности, а како је то ближе наведено у изреци пресуде. Истом пресудом обавезан је окривљени АА да на име паушала плати износ од 10.000,00 динара Вишем суду у Нишу, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 12Кж. 1. бр. 974/18 од 03.12.2018. године усвојена је жалба другоокривљеног и у односу на истог одбијена оптужба, док су жалбе окривљеног АА и његових бранилаца, одбијене као неосноване и побијана пресуда у неприначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА и то:

-адвокат Зоран Савелјић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак;

-адвокат Сретен Миловановић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног АА ослободи оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање;

-адвокат Драган Субашић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и у односу на окривљеног АА донесе ослобађајућу пресуду или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или да побијану другостепену пресуду укине и врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су поднети захтеви за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтевима, нашао:

Бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Савелјић у захтеву за заштиту законитости истиче да је у предметном поступку учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се побијане пресуде заснивају на незаконитим доказима и у том смислу, као незаконит доказ означава исказ сведока ББ, истичући да се овај сведок у поступку користила правом из члана 94. ЗКП, јер је супруга окривљеног ВВ и која је у поступку, користећи се правом из члана 94. ЗКП ослобођена од дужности сведочења то своје право и искористила, као и на одбрани другоокривљеног ВВ, који се изјашњавао о чињеницама које је сазнао од лица које је ослобођено дужности сведочења – напред наведеног сведока ББ, односно износећи своја посредна сазнања добијена од привилегованог сведока, који је право да не сведочи и искористио.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац адвокат Зоран Савелјић указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана

окривљеног изнела је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези у образложењу пресуде на страни пет, став три и страни шест став један, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Бранилац окривљеног адвокат Зоран Савељић, у захтеву за заштиту законитости истиче и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП јер кривична дела примања мита, по опредељеној радњи у изреци пресуде нису кривична дела зато што: пружање здравствене услуге не представља јавно овлашћење лекара; лекар који пружа здравствену услугу нема својство одговорног лица; примање мита спада у кривична дела против службене дужности; извршилац тог кривичног дела има својство службеног или одговорног лица. Даље наводи да делатност АА, његово пружање здравствене услуге не може да се подведе под јавно овлашћење, а због чега он нема својство одговорног лица, тако да његово деловање не представља кривично дело.

Међутим, по оцени Врховног касационог суда напред наведени наводи су неосновани, а ово из следећих разлога:

Окривљени као лекар ... је обављао наведене послове у правном лицу – Клиничком центру у ... на Клиници за ... при чему је истовремено Клинички центар као правно лице вршио и одређена јавна овлашћења што произилази из чињенице да је то јавна установа која је утврђена законом, односно да је јавна служба која обавља делатност којом се обезбеђују и остварују права грађана на здравствену заштиту.

Одредбом члана 112. став 5. КЗ прописано је да се одговорним лицем у правном лицу сматра лице које на основу закона, прописа или овлашћења врши одређене послове управљања, надзора или друге послове из делатности правног лица, као и лице коме је фактички поверено обављање тих послова.

Окривљеном АА стављено је на терет да је као одговорно лице доктор медицине, специјалиста Одељења за ... Центра за ... на Клинику за ... КЦ у ... примио поклон за себе, да у оквиру својих овлашћења изврши радњу коју би морао извршити.

Одредбом члана 367. став 2. КЗ прописано је да службено лице које непосредно или посредно захтева или прими поклон или другу корист или које прими обећање поклона или друге користи за себе или другог да у оквиру свог службеног овлашћења или у вези са својим службеним овлашћењима изврши службену радњу коју би морало извршити или да не изврши службену радњу коју не би смело извршити казниће се затвором од две до осам година, док је одредбом члана 367. став 6. КЗ прописано да одговорно лице у установи или другом субјекту који не обавља привредну делатност које учини дело из става 1, 2. и 4 члана 367. ће се казнити казном прописаном за то дело.

Имајући у виду све напред наведено, да је окривљени обављајући послове лекара у здравственој установи из делатности тог правног лица, имао својство одговорног лица, те да је у том својству примио поклон за себе да у оквиру својих

овлашћења изврши радњу коју би морао извршити то у његовим радњама стоје сви битни елементи кривичног дела примање мита из чл. 367. ст. 6. у вези ст. 2. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим и осуђен првостепеном пресудом, која је потврђена у односу на овог окривљеног другостепеном пресудом. Самим тим се неосновано поднетим захтевом указује на повреду закона из чл. 439. тач. 1. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач1) до 3), члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП.

Како из списка предмета и то из повратнице за лично достављање призилази да је окривљени АА побијану другостепену пресуду Апелационог суда у Нишу 12Кж1 974/18 од 03.12.2018. године, примио лично дана 04.01.2019. године, те да је бранилац окривљеног АА адвокат Сретен Миловановић, захтев за заштиту законитости поднео дана 08.02.2019. године, а бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Субашић дана 06.02.2019. године, дакле по протеку законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтеве бранилаца окривљеног АА, адвоката Сретена Миловановића и адвоката Драгана Субашића, оценио као неблагоприятне.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП у делу у којем је захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Сретена Миловановића и адвоката Драгана Субашића, одбацио као неблагоприятне.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић